

PRZEGLĄD BIBLIOGRAFICZNY

EKONOMIKI I ORGANIZACJI PRACY

ORGAN GŁÓWNEGO INSTYTUTU PRACY

Rocznik 1

Warszawa, marzec 1950.

Zeszyt 2

SKRÓTY TYTUŁÓW NIEKTÓRYCH CZASOPISM

Bezp. H'g. Pracy — Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. Miesięcznik.
Dz. U. R. P. — Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.
Dz. Urz. M. P. i O. Sp. — Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.
Gaz. Cukr. — Gazeta Cukrownicza. Miesięcznik.
Gosp. Planowa — Gospodarka Planowa. Miesięcznik.
Miech. Trud. T'az. Rab. — Miechanizacja Trudojomkich i Tia-
żołych Rabot. Miesięcznik, Moskwa.
Prom. Energetika — Promysziennaja Energetika. Miesięcz-
nik, Moskwa.
Przegl. Elektrycz. — Przegląd Elektryczny. Miesięcznik.

Przegl. Górn. — Przegląd Górniczy. Miesięcznik.
Przegl. Mech. — Przegląd Mechaniczny. Miesięcznik.
Przegl. Organ. — Przegląd Organizacji. Miesięcznik.
Przegl. Techn. — Przegląd Techniczny. Miesięcznik.
Przegl. Zw. — Przegląd Związkowy. Miesięcznik.
Przem. Włók. — Przemysł Włókienniczy. Miesięcznik.
Spółdz. Przegl. Nauk. — Spółdzielczy Przegląd Naukowy.
Kwartalnik.
Wiad. Statyst. GUS. — Wiadomości Statystyczne Głównego
Urzędu Statystycznego.
Życie Gosp. — Życie Gospodarcze. Dwutygodnik.

Organizacja produkcji i zakładu wytwórczego

142 T 1 — 2.50
Borowy Ryszard: **Problemy produkcji, przerobu i zby-
tu drewna.** Życie Gosp., t. 4, Nr 17, 1949, s. 693;
4 str. — Fatalny stan struktury zalesienia i zasobnoś-
ci lasów powoduje konieczność gruntownej zmiany tej
struktury. Racjonalny przerób surowca, racjonalna
organizacja zakładów przemysłu drzewnego. Zagad-
nienie organizacji zbytu drewna oraz normalizacji
i standaryzacji materiałów i elementów drzewnych.

143 T 1 — 2.50
Bojemski Eugeniusz inż. mech.: **Warunki skrócenia
przestojów dolowych maszyn górniczych.** Przegl.
Górn., t. 5 (36), Nr 11, 1949, s. 1106; 4 str. — Uwagi
ogólne. Warunki zredukowania przestojów maszyn
górniczych. Analiza tych warunków: konstrukcja, ja-
kość materiałów. Prawidłowe obciążenie się z ma-
szynami. Organizacja remontów. Rezerwy w maszy-
nach i częściach wymiennych.

144 T 1 — 2.50
Dukiet Witold inż. mech.: **Organizacja warsztatu na-
prawczego.** Przegl. Górn., t. 5 (36), Nr 9, 1949;
s. 904. 10 str. 2 rys. 3 tabl. — Charakterystyka warsz-
tatu naprawczego i jego wewnętrzna organizacja.
Kalkulacja warsztatowa. Kontrola pracy warsztatu.
Koszty własne. Planowanie.

145 T 1 — 2.50
Miszczuk Ludwik: **Cykl produkcyjny jako element
planowania warsztatowego.** Mechanik, t. 22, Nr 7/9,
1949, s. 252; 3,5 str., 3 tabl. — Ustalenie cyklu pro-
dukcyjnego, jako czasu potrzebnego na wykonanie
danego wyrobu w danych warunkach, stanowi jedną
z podstawowych czynności Biur Fabrykacji; nad prze-
prowadzeniem cyklu czuwają rozdziałnie warsztato-
we. Przykład błędnej metody planowania cyklu i stra-
ty przez nią spowodowane. Czasy składające się na
czas cyklu produkcyjnego i czynniki wpływające na
ich skrócenie. Przykład obliczania długości cyklu przy
zastosowaniu kolejno - równoległego przebiegu ope-
racji; wynikające stąd oszczędności. Znaczenie wy-
kresów cykli produkcyjnych dla wewnętrznego plano-
wania zakładu i rocznych planów produkcyjnych.
„Plan produkcji przedsiębiorstwa przemysłowego”
(Arty-
Harmonogram produkcji silnika elektrycznego. (Arty-
kuł oparty na radzieckiej książce Hannopolskiego

146 T 1 — 2.50
Pawlikowski Jan inż.: **Zasady projektowania działu
obróbki mechanicznej.** Przegl. Mech., t. 8, Nr 7/8/9,
1949, s. 233; 6 str., 17 rys., 3 poz. bibl. — Uwagi doty-
czące zgrupowania obrabiarek przy produkcji jed-
nostkowej, seryjnej i masowej. Ruch części w dziale
obróbki mechanicznej. Odległość między obrabiarkami
i między ścianami, filarami a obrabiarkami.

147 T 1 — 2.50
Piwoński Tadeusz: **Gospodarka skrzynkami form'er-
skimi w odlewni.** Mechanik, t. 22, Nr 7/9, 1949, s. 313;
3 str. 3 rys. — Skrzynka formierska — podstawowe
narzędzie pracy w odlewni. Oszczędności wynikające
z dbałości i właściwego użytkowania skrzynek. Krót-
ki zarys organizacji gospodarki skrzynkami formier-
skimi w odlewniach, zastosowanej w jednej odlewni
krajowej przed 1939 r. (organizacja magazynu, war-
sztatu reperacyjnego i biura ewidencji skrzynek). Ra-
cjonalna organizacja skrzynek zmniejsza ilość braków,
daje ciągłą kontrolę skrzynek i usprawnia pracę od-
lewni.

148 T 1 — 2.50
Rappaport Leon: **Obliczanie przeciętnego czasu trwa-
nia procesu produkcyjnego.** Przegl. Techn., t. 70,
Nr 9/10, 1949, s. 319; 2 str., 1 rys. 1 tabl. — Trudność
ustalenia współczynnika przeciętnego czasu procesu
produkcyjnego wobec skomplikowanej wielofazowej
produkcji. Próby opracowania metody prowadzącej
do ustalenia takiego współczynnika. Podano wzór ma-
tematyczny, jako wynik toku rozważania. Przykład
liczbowy.

149 T 1 — 2.50
Sawicki Tadeusz inż.: **Rozważania o produkcji w linii
przepływowej.** Przegl. Techn., t. 70, Nr 7/8, 1949, s. 246.
3 str., 5 poz. bibl. — Rozważania nad metodą prze-
pływową ze względu na coraz szersze jej stosowanie
w przemyśle, zwłaszcza przy produkcji wieloseryjnej
i masowej. Zasady organizacji linii przepływowej, ze
specjalnym zwróceniem uwagi na wyznaczenie i utrzy-
manie rytmu. Organizacja obsługi i nadzoru.

150 T 1 — 2.50
Zworykin A. A.: **Sposoby zwiększenia wydajności pra-
cy w przemyśle węglowym ZSRR.** Przegl. Biblio-
graficzny Górnictwa, Nr 4, 1949, s. 51. — Analiza ar-
tykułu drukowanego w czas. rosyjskim „Ugol”, Nr 11,
1948, s. 4.

S. Wiński Stanisław inż.: **Mechanizacja kontroli produkcji w przemyśle cukrowniczym.** Przegl. Techn., t. 70, Nr 9/10 1949, s. 308; 7 s.r., 10 rys. — Opis urządzeń kontrolno-sygnalizacyjnych służących do mechanicznego kontrolowania ruchu fabryki. To sygnalizacyjne urządzenie świetlne, zwane „emografem”, jest wynalazkiem polskim, dokonany przez Wydz. Elektryczny przy Instytucie Przemysłu Cukrowniczego, i mógłby znaleźć zastosowanie również w innych gałęziach przemysłu.

152

Awruckij D. B. inż.: **Przeście oddziału odlewniczego na pracę systemem równoległym - strumieniowym.** „Fieriewod liiejnogo ciecha na parallelo - potocznyj reżim raboty”. Miech. Trud. Tiaż. Rab., t. 3 Nr 9, 1949, s. 43; 4 str. 8 rys. — Charakterystyka produkcji zakładu. Mechanizacja czynności. System pracy „schodowy”. Wyniki pracy po wprowadzeniu nowego systemu.

153

Idulczienko W. G.: **Wyniki Moskiewskiej Konferencji na temat szybkościowych metod obróbki metali.** „Itogi Morkow koi Konferencii po skorostnym mietodam obrabotki mietalłow”. Stanki i Instrument, t. 20, Nr 12, 1949, s. 1; 5 str., 2 rys., 2 tabl. — Omówienie czynników wpływających na dokładność obróbkowej powierzchni. Wytyczne w kierunku zataczania i doglądania narzędzi ze stopów spiekanych. Modernizacja urządzeń i racjonalne ich wykorzystanie do szybkościowych metod obróbki skrawaniem. Promocje w kierunku modernizacji obrabiarek, możliwości wykorzystania istniejącego parku obrabiarek.

154

Mierkułow A.: **Analiza rezerw podniesienia wydajności pracy z p. w. ich zespołowego ujęcia.** „Kompleksnyj analiz riezierwow powyszenija proizvoditel'nosti truda”. Woprosy Ekonomiki, t. 2, Nr 9, 1949, s. 28; 5 str. — Osiągnięcia fabryk i maszyn rolniczych „Czerwona Gwiazda” w zakresie dążenia do ujawnienia i wykorzystania rezerw podniesienia wydajności pracy. Analizę przeprowadzono drogą przestudiowania grup możliwości, a mianowicie: 1) możliwości obniżenia pracochłonności produkcji i 2) „funduszu” czasu roboczego.

155

Molczanow P. W.: inż. górni.: **Nowej Technice — nową technologię.** „Nowoj tiechnike — nowuju tiechnologii”. Miech. Trudu. Tiaż. Rab., t. 3, Nr 8, 1949, s. 23; 5 str., 4 rys., 7 tabl. — Omówienie nowej technologii pracy w związku z zastosowaniem wielkich jedno-czerpakowych ekskawatorów w kopalniach węgla. Podanie różnych schematów ekskawacji.

156

Noskow S. I. gł. inż. kopalni „Czerwona Góra”: **Stachanowski plan podniesienia wydajności pracy w kopalni.** „Stachanowskij plan powyszenija proizvoditel'nosti truda na szachtie”. Miech. Trud. Tiaż. Rab., t. 3, Nr 8 1949, s. 8; 1 str. — Zdobyte kolektynu kopalni, osiągnięcia przez opracowanie i zastosowanie stachanowskich planów w sensie usprawnienia organizacji i podniesienia wydajności pracy.

157

Orieszkin S. I. inż.: **Strumieniowa metoda dostaw drewna z wywozem drzew w pniach.** „Potoczna organizacija lieszagotowok s wywozkoj leza w ciłystach”. Miech. Trud. Tiaż. Rab., t. 3, Nr 7, 1949, s. 28; 4 str. 7 ilustr. — Nowy proces technologiczny o pełnej mechanizacji wszystkich czynności związanych z dostawą drewna, dający lepsze wyniki tych prac.

158

Sierapow I. A.: **O zwiększeniu czasu pracy turbin parowych w okresie między kapitalnym remontem.** „Ob uwieliczenii sroka raboty parowych turbin miedzi kapitalnymi remontami”. Elektriceskije Stancii, t. 20, Nr 8, 1949, s. 19; 1,5 str. — Celowość przedłużenia okresu między kapitalnymi remontami turbin do dwóch lat; zwiększy to produkcję energii elektrycznej, zmniejszy straty na remonty.

T 1 — 2.50

159

Szczerbwin B. W. inż.: **Organizacja szybkiego kapitalnego remontu kotła.** „Organizacija skorosnowo kapitalnowo remonta kotła”. Elektriceskije Stancii, t. 20, Nr 8, 1949, s. 5; 3,5 str., 6 rys. — Doświadczenia inżynierów technicznego oddziału „Mosenergo” co do racjonalnej organizacji kapitalnych remontów kotłów (TEC Nr 11). Roboty przygotowawcze. Mechanizacja robót remontowych. Organizacja remontu urządzeń pomocniczych. Kontrola. Wyniki remontu piospieszego.

T 1 — 2.50

Współzawodnictwo

160

Akcja współzawodnictwa. Życie Gosp., t. 5, Nr 2, 1950, s. 84; 1 str. — W dziale „Kronika — Przemysł” podsumowano wyniki akcji współzawodnictwa w różnych gałęziach przemysłu w ciągu wykonywania planu 3-letniego.

T 1 — 2.50

161

Chwaliński Mieczysław: **O nowe formy współzawodnictwa w przemyśle cukrowniczym.** Przegl. Zw., t. 20, Nr 11, 1949, s. 485. 5 str. — Zorganizowanie różnorodnych form współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego oraz pracy akordowej w cukrowniach.

T 1 — 2.50

162

Inżynierowie i technicy winni torować drogę współzawodnictwu pracy. Przegl. Mech., t. 8, Nr 7/8/9, 1949, s. 185; 1,5 s.r. — Streszczenie przemówienia m. E. Szyra na III Zjeździe Delegatów NOT. Postęp techniczny możliwy do osiągnięcia dzięki zmianie stosunku inteligencji technicznej do współzawodnictwa pracy. Tworzenie wspólnie z robotnikami-przedownikami zespołów powołanych do rozwiązywania zadań produkcyjnych. Jak najdalej idąca opieka nad racjonalizatorami ze strony inżynierów i techników. Streszczenie przemówienia dyr. dep. inż. M. Iesza o istocie racjonalizacji i nowatorstwa. Dane statystyczne. Możliwe kierunki rozwoju ruchu racjonalizacji.

T 1 — 2.50

163

Jaworski Kazimierz inż.: **Socjalistyczna postawa i metoda pracy w budownictwie.** Życie Gosp., t. 5, Nr 3, 1950, s. 109; 4,5 str. — Warunki powstania i istotne cechy współzawodnictwa w ustroju socjalistycznym a „współzawodnictwo” na gruncie gospodarki kapitalistycznej. Współzawodnictwo socjalistyczne prowadzi do zracjonalizowania systemów pracy. Zespołowe metody pracy w budownictwie oparte na doświadczeniach radzieckich. Perspektywy dalszej mechanizacji i racjonalizacji pracy wykonawczej w budownictwie. Współpraca wszystkich czynników (robotników, inżynierów, naukowców, techników, związków zawodowych) nad zrewolucjonizowaniem dawnych metod pracy.

T 1 — 2.50

164

Pozimski Jerzy: **Braki we współzawodnictwie pracowników przemysłu odzieżowego.** Życie Gosp., t. 5, Nr 2, 1950, s. 80; 1 str. — Artykuł dyskusyjny na temat kontroli jakości produkcji w państwowym przemyśle odzieżowym.

T 1 — 2.50

165

Współzawodnictwo pracy. Władomości Hutnicze, t. 3, Nr 3, 1949, s. 25 (tytuł). — Tabela statystyczna rozwoju współzawodnictwa w latach 1948 i 1949.

T 1 — 2.50

166

Oitz: **Współzawodnictwo w walce z wypadkami.** „Ein Wettbewerb im Kampf gegen den Unfall”. Arbeit u. Sozialfürsorge t. 3, Nr 19, 1948, s. 393. — Wobec wzrostu liczby wypadków przy pracy inpekcja pracy w Saksonii wezwwała fabryki do współzawodnictwa w walce z wypadkami pod hasłem zwiększenia bezpieczeństwa pracy, gwarantującego wykonanie planów gospodarczych. Współzawodnictwo ma być prowadzone wewnątrz zakładów i między zakładami, nie powinno przy tym przyjmować skomplikowanych form. Wymieniono punktowanie, jakie zawiera plan ogłoszonego współzawodnictwa.

T 1 — 2.50

Budynki przemysłowe, urządzenia, maszyny remonty

- 167 T 1 — 250
Jędryka Tadeusz: **Odbudowa Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Zawerecu.** Przem. Włók., t. 3, Nr 5, 1949 s. 198; 1 str. — Półeczny opis urządzenia fabryki, m. in. sposobu odgrywania pyłu bawełnianego.
- 168 T 1 — 250
Instrukcja Przewodniczącego Państwowej Kom. sji Planowania Gospodarczego z dnia 10 października 1949 r. w sprawie ustalania, w jakim zakresie projekty budowy, przebudowy lub rozbudowy urządzeń zakładów przemysłowych państwowych lub będących pod zarządem państwowym winny być przed zatwierdzeniem ich przez władze naczelną inwestora uzgodnione z władzami przemysłowymi. Inwestycje w Przemysle, t. 1, Nr 6, 1949 s. 244; 2 str. — Tekst instrukcji i prelegsy.
- 169 T 1 — 250
Szwabowicz Kazimierz inż.: **Podstawowe założenia przy rozbudowie fabryk.** Przegl. Mech., t. 8, Nr 4/5/6, 1949, s. 127; 6,5 str., 12 rys. — Odbudowa zburzonych fabryk. Trudności i błędy przy rozbudowie starych fabryk. Kierunki ruchu materiałów i ludzi. Przebieg strumienia produkcyjnego. Organizacja transportu wewnętrznego. Biura fabrykacyjne. Optymalna granica celowości rozbudowy. Plany regulacyjne — warunkiem rozbudowy. Artykuł podaje w skondensowanej formie rezultaty spostrzeżeń z plac Biura Projektowania Zakładów Przemysłu Metalowego.
- 170 T 1 — 250
Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie **uzgodnienia i zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów przemysłowych przedsiębiorstw państwowych przez władze przemysłowe.** Inwestycje w Przemysle, t. 1, Nr 6 s. 242. 1,5 str. — Tekst uchwały. Spis biur projektowych.
- 171 T 1 — 250
Czernin A. I.: **Nowe odlewnie fabryk samochodowych.** „Nowyje litiejnyje awtomobilnych zawodow”. Awtomobilnaja Promyslenost', Nr 6, 1949, s. 7; 1 str., 4 il. — Budowa przy nowo powstających fabrykach samochodów własnych odlewni masowej produkcji; odlewnie składają się z 3 oddziałów: formierczo-odlewowego, tworzeniowego i czyszczenia odlewów. Podano plany sytuacyjne kilku odlewni.
- 172 T 1 — 250
Matieckij A. I. inż.: **Przyrząd do sprawdzania uzerowania urządzeń zakładów przemysłowych.** „Prilbor dla prowierki zanulenijsja promyslennoje oborudowanija”. Izum. Energietika, t. 6, Nr 9, 1949, s. 12; 2 str., 2 rys. — Schemat przyrządu. Znaczenie odpowiedniego uzerowania (uziemięcia) urządzeń. Praktyczne wskazówki.
- 173 T 1 — 250
Najfeld M. R. inż.: **Jeszcze o schematach elektrycznego zasilania w przedsiębiorstwach przemysłowych.** „Jeszcze raz o schematach elektroosabnienija promyslennych priedpriatij”. Prom. Energietika t. 6, Nr 9, 1949, s. 4; 4 str., 7 rys. — Rozpatrzenie schematów sieci wysokiego napięcia, zasilających wewnętrzne urządzenia zakładów przemysłowych. Z ogólnych wymagań stawianych przedsiębiorstwom pod względem urządzeń elektrycznego wymieniono: ekonomia, możliwość rozwoju i in. Wytoczne wyboru: ilości, mocy i rozmieszczenia podstawy. Podano poszczególne elementy schematów zasilania. Korzyści planowej gospodarki urządzeniami elektrycznymi zakładów przemysłowych.
- 174 T 1 — 250
Baran I. inż.: **Racjonalizacja oświetlenia przy pracy w Związku Radzieckim.** Bezp. Hig. Pracy, t. 3, Nr 3, 1949, s. 3; 2 str. — Popiekanie prac badawczych i naukowych w zakresie badania wpływu oświetlenia na wydajność i bezpieczeństwo pracy. Zwiększenie średniej jasności dla poszczególnych prac. Doświadczenia badawcze przeprowadzone w poszczególnych fabrykach. Seryjna instrukcja lamp luminescencyjnych.
- 175 T 1 — 250
Baran I. inż.: **Oświetlenie sztuczne w odlewnictwie.** Bezp. Hig. Pracy, t. 3, Nr 7/8, 1949, s. 4. 2 str., 1 fot., 3 tabl. — Wpływ racjonalnego oświetlenia na wydajność pracy. Środki prowadzące do uzyskania racjonalnego oświetlenia w zakładzie pracy. Określenie pożądanej jasności średniej zależnie od dokładności wykonywanej pracy. Krótkie omówienie norm oświetlenia w ZSRR. Inne zagadnienia związane z oświetleniem, jak: równomierność oświetlenia, kontrasty świetlne, kontrasty barwne.
- 176 T 1 — 250
Klujew S. A. inż.: **Ekonomia instalacji świetlnych przy użyciu lamp luminescencyjnych.** „Ekonomika oswietielnych ustanowok s luminescentnymi lampami”. Elektricestwo, Nr 5, 1949, s. 56; 2,5 str. — Autor podaje metodę porównania oświetlenia lampami fluorescencyjnymi i żarówkami z ekonomicznego punktu widzenia. Wyprowadza formuły pozwalające obliczyć zwiększenie nakładu kapitału i wydatków eksploatacyjnych przy oświetleniu pomieszczeń lampami luminescencyjnymi i żarówkami.
- 177 T 1 — 250
Polonik P. A. inż.: **Światło dzienne w fabryce.** „Dniennyj swiet na fabrikie”. Tekstlinaja Promysz., t. 9, Nr 10, 1949, s. 37; 2 str., 6 rys. — Zastosowanie oświetlenia luminescencyjnego w fabryce cackiej, jego zalety i wady.
- 178 T 1 — 250
Szajkiewicz A. S. kand. nauk. techn.: **Zagadnienie rozdawu oświetlenia w zakładach przemysłowych.** „Woprosy kaczestwa promyslennoje oswieszczenija”. Moskwa 1948, Gosudarstwiennoe Energiet czeskoje Izdatelstwo. Cena 6 rb. Książka formatu 21x14 cm. 174 str., 10 fot., 30 rys., 26 wyk., 27 tabl., 87 poz. bibl. — Rozważenie zagadnień dotyczących poprawienia jakości oświetlenia w przemyśle oraz podanie metod i sposobów tych ulepszeń. Wytoczne, jakie muszą być spełnione w celu załatwienia niezbędnych warunków oświetlenia miejsca pracy przy jednoczesnym zabezpieczeniu prawidłowej pracy oka. Kierując się tymi wytycznymi, wykonano szereg instalacji oświetleniowych w różnych gałęziach przemysłu; wyniki tych prac autor sprawdził i przeanalizował. Ujęto liczbowo wartość wydajności pracy uzależnioną tylko od jakości oświetlenia. Przykłady przytoczone w książce wskazują, jakimi środkami dysponuje przemysłowa technika oświetlenia w różnych gałęziach produkcji i udostępnia racjonalizację oświetlenia lokalizowanego, zwłaszcza oświetlenia miejsca pracy. Książka przeznaczona dla inżynierów projektujących zakłady przemysłowe, inżynierów fabrycznych, szczególnie w działach kontroli, dla racjonalizatorów i robotników zatrudnionych w referatach BHP.
- 179 T 1 — 250
Fryczkowski Erazm inż.: **Organizacja remontów maszyn i urządzeń technicznych w przemyśle węglowym ZSRR.** Węgiel, t. 2, Nr 10, 1948, s. 10; 4 str. — Ważność sprawy remontów ze względu na duże nakłady, których wymagałoby gruntowne odnowienie inwentarza, oraz na trudności nabycia obecnie nowych maszyn. I. Ewolucja poglądów na sprawę remontów w ZSRR. II. Obecny stan organizacji remontów w przemyśle węglowym ZSRR. Organizacyjne systemy utrzymania maszyn i urządzeń technicznych oraz ich remontów. Rodzaje remontów i ich wykonanie. Przegląd naprawcze. Remonty bieżące, średnie i kapitalne. Poddanie próbom wyremontowanych maszyn i urządzeń, ich odbiór itd.
- 180 T 1 — 250
Jedrych Kazimierz: **O usprawnieniu gospodarki obrabiarkami.** Zycie Gosp., t. 4, Nr 18, s. 762; 3 str. — Autor omawia konieczność rozszerzenia funkcji spełnianych dotychczas przez Centr. Biuro Obrotu Maszynami w zakresie zapewnienia obrabiarkom opieki w czasie ich pracy. Funkcje te winny objąć: 1) właściwe obsługiwanie obrabiarek, 2) konserwację, 3) bieżącą kontrolę zużycia, 4) obsługę bieżących drobnych napraw, 5) generalne remonty, 6) unowocześnianie obrabiarek.

181 T 1 — 250
Fryczkowski Erazm inż.: **Planowanie i finansowanie remontów maszyn oraz urządzeń technicznych w przemyśle węglowym ZSRR.** Węgiel, t. 3, Nr 1, 1949, s. 12; 5 str., 4 tabl., 6 poz. bibl. — Planowanie długofalowe i planowanie operatywne (bieżące).

182 T 1 — 250
Borisow J. S. inż.: **Sposoby zmniejszenia kosztów remontu instalacji technicznych.** „Puti sokraszczenija zatrat na remont oborudowanija”. Wiestnik Maszynostrojenija, t. 29, Nr 5, 1949, s. 54. 3,5 str., 4 il. — Duże znaczenie wymienionych w tytule wydań. Zmniejszenie ich poprzez zmniejszenie ilości remontów oraz obniżenie kosztów tych remontów.

183 T 1 — 250
Riesztow D. N. i Eapidus A. S.: **O przedłużeniu trwałości obrabiarek.** „Za powyszenije dolgowiecznosti stankow”. Stanki i Instrument, t. 20, Nr 9, 1949, s. 1; 3,5 str. — Ogólne omówienie przyczyn, powodujących szybkie zużycie obrabiarek. Wskazanie środków przeciwdziałania. Dane zużycia najbardziej rozpowszechnionych obrabiarek. Środki konstrukcyjne i technologiczne przeciwdziałające szybkiemu zużyciu detali. Środki eksploatacyjne podnoszące długotrwałość obrabiarek.

184 T 1 — 250
Meier W. inż.: **Czy potrzebujemy ustawy o zabezpieczeniu maszyn?** „Brauchen wir ein Maschinenschutzgesetz?”. Arbeit und Sozialfürsorge, t. 4, Nr 24, 1949, s. 567; 1 str. — Ustawa winna wpłynąć na to, aby 1) produkowano tylko maszyny bezpieczne technicznie; 2) aby konstruktorzy projektowali nowe maszyny bez elementów niebezpiecznych, nie zaś, aby pracowali nad zabezpieczeniem ich osłonami; 3) zobowiązać warsztaty remontowe do wyposażenia remontowanych maszyn w zabezpieczenia i osłony.
Patrz także: 144, 147, 158, 159.

Organizacja administracji przemysłowej

185 T 1 — 250
Chelmoński Adam prof.: **Podstawy prawne polskiej gospodarki energetycznej.** Przegl. Elektr., t. 25, Nr 2/3, 1949, s. 46; 5 str. — Podstawy organizacyjne gospodarki elektrycznej. Zakres działalności zjednoczeń energetycznych. Zakłady elektryczne w zjednoczeniach energetycznych. Stosunek prawny zjednoczeń do tych zakładów. Sposób przejęcia zakładów przez zjednoczenia. Rozliczenia z tytułu eksploatacji przejętych zakładów komunalnych i spółdzielczych. Uprawnienia zjednoczeń. CZE a zjednoczenia.

186 T 1 — 250
Chmieleński Jan inż.: **Zjednoczenia czy kombinaty w przemyśle szklarskim?** Przegl. Organ., t. 19, Nr 6, 1949, s. 207; 1,5 str. — Projekt zastąpienia zjednoczeń przez kombinaty. Omówienie zjednoczeń. Uzasadnienie tworzenia kombinatów i możliwości ich tworzenia.

187 T 1 — 250
Fryczkowski Erazm inż.: **Organizacja zarządu kopalni, dyrekcji technicznych i zjednoczeń w przemyśle węglowym ZSRR.** Węgiel, t. 3, Nr 5/6, 1949, s. 1. 8 str., 6 tabl. — I. Organizacja zarządu kopalni. II. Organizacja zarządu „rudouprawlenij” (dyrekcji technicznych). III. Organizacja zjednoczeń.

188 T 1 — 250
Fryczkowski Erazm inż.: **Organizacja naczynych władz zarządzających przemysłem w ZSRR.** Węgiel, t. 3, Nr 8/10, 1949, s. 2; 5 str., 1 tabl., 4 poz. bibl. — Forma organizacji zarządzania przemysłem w latach 1917 — 1949. Ministerstwa przemysłowe w ZSRR.

189 T 1 — 250
Fryczkowski Erazm inż.: **Organizacja naczynych władz przemysłowych w ZSRR.** Przegl. Techn., t. 70, Nr 9/10, 1949, s. 293; 5 str., 4 poz. bibl. — Treść jak 188.

190 T 1 — 250
Jegorow P.: **Zarządzanie przedsiębiorstwami radzieckimi.** Życie Gosp., t. 4, Nr 21, 1949, s. 886; 1,5 str. — Kierownictwo jednoosobowe. Dyscyplina pracy. Metoda krytyki i samokrytyki. Współawodnictwo. Współpraca różnych czynników przedsiębiorstwa w jego administrowaniu.

191 T 1 — 250
Likwidacja Centralnego Zarządu Przemysłu Włókienniczego. Przem. Włók., t. 3, Nr 8/9, 1949, s. 291; 3,5 str. — Zarządzenie Min. Przem. Lekkiego z dn. 11.VII.49, wydane w porozumieniu z Min. Skarbu i Przewodniczącym PKPG, pcs. awilo C. Z. P. Wł. w stan likwidacji z dn. 15.II.1949. Krótki szkic historyczny, podający warunki powstania i rozwój podstawowych komórek organizacyjnych przemysłu włókienniczego w okresie 1945 — 49.

192 T 1 — 250
Plotowicz Mieczysław: **Administracja przemysłu węglowego w 1948 r.** Węgiel, t. 3, Nr 1, 1949, s. 4; 5 str. — Bieżące zadania administracji w zakresie podstawowej działalności przedsiębiorstw. Stan majątkowy, uregulowanie sytuacji prawnej majątku przemysłu węglowego.

193 T 1 — 250
Siennicki Leon: **Zarys organizacji przemysłu w Związku Radzieckim.** Życie Gosp., t. 4, Nr 7, 1949, s. 297; 4 str. — Podział przemysłu radzieckiego. Spółdzielczość przemysłowa i spożywcza. Struktura i funkcje ministerstw przemysłowych. Przedsiębiorstwo — podstawowym ogniwem przemysłu. (Omówienie tego artykułu podaje czas. „Węgiel” Nr 3/4, 1949 na s. 43).

194 T 1 — 250
Stefanek Franciszek: **Obniżenie kosztów administracyjnych jako jeden z czynników podniesienia stopy życiowej klasy pracującej.** Życie Gosp., t. 5, Nr 3, 1950, s. 165, 3 str. — Wpływ kosztów administracyjnych (pośrednich) na wysokość kosztów własnych i sposoby ich obniżenia. Obniżka cen towarów podnosi wysokość realnych zarobków pracowników.

195 T 1 — 250
W. M.: **Ewidencja drobnych ruchomości w przemyśle.** Gosp. Planowa, t. 4, Nr 9, 1949, s. 515. — Projekt sposobu ewidencjonowania drobnych ruchomości, polegającego na sporządzeniu dwóch spisów: Spis A — ujmujący ruchomości wg asortymentów na podstawie klasyfikacji dziesiętnej, Spis B — ujmujący ruchomości w użyciu i informujący, komu jaki sprzęt przydzielono.

Normalizacja

196 T 1 — 250
K. S.: **Normalizacja w papiernictwie.** Wiadomości PKN, t. 17, 1949, s. 651. — Stan normalizacji w papiernictwie dawniej i obecnie. Ukonstytuowanie się Komisji Papierniczej PKN i jej prace w podkomisjach od 3.III do 15.X.49.

197 T 1 — 250
L. H.: **I Kurs Normalizatorów 10.I — 19.II 1949 r.** Wiadomości PKN, t. 17, Nr 3, s. 102; 2,5 str., 1 fot. — Przygotowanie i otwarcie kursu zorganizowanego przez Sekret. Gener. PKN. Program i przebieg kursu.

198 T 1 — 250
Meszyński Wacław prof. dr inż.: **Unifikacja wszechświatowa jednostek miar powinna się stać pierwszym i najważniejszym celem normalizacji międzynarodowej.** Wiadomości PKN, t. 17, Nr 10, 1949, s. 467; 2 str. — Korzyści jakie przyniosłaby unifikacja miar. Możliwości unifikacji (cała i milimetra i trudności, jakie napotka. Ułatwiłoby ją przyjęcie przez kraje anglosaskie 1/25 ca'a jako nową jednostkę. Autor uważa, że uczeni winni rozstrzygnąć, który system miar należy przyjąć jako jedyny, technicy zaś — wprowadzić tę unifikację.

Oderfeld Jan: **Normalizacja planowa i „liberalna”**. Życie Gosp., t. 5, Nr 3, 1950, s. 108; 1 str. — Założenia „normy” w gospodarce kapitalistycznej i planowej. Ustalenie norm, pokrywanie kosztów ustalania, wykonanie — omówiono porównawczo w obu ustrojach.

200

P.: **Walka z hałasem w budownictwie**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 11, 1949, s. 576. — Utworzenie się Międzynarodowej Izby Akustyki i Walki z Hałasem, której zadaniem jest m. in. zbadać możliwości wprowadzenia normalizacji w tej dziedzinie. Krótkie omówienie możliwości przeprowadzenia badań nad 1) normalizacją sposobów pomiaru przenoszenia się dźwięków powietrznych i uderzeniowych w budynku; 2) określeniem zalet akustycznych budynków mieszkalnych oraz urządzeń przemysłowych, jak też usłaleniem granic dźwięków nosnych. Na drodze do rozwiązania jest zagadnienie pierwsze.

201

P. H.: **System metryczny a normalizacja międzynarodowa**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 9, 1949, s. 354. — Tow. Popierania Przemysłu Narodowego we Francji wysunęło wniosek w sprawie jednostek miar, jako jedną z podstaw normalizacji międzynarodowej. Tekst wniosku.

202

P. H.: **O normalizacji w rolnictwie**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 8, 1949, s. 349; 1 str. — Sprawa możliwości w rolnictwie normalizacji w kierunkach: biologicznym, technicznym i handlowym. Schemat planu normalizacji rolniczej.

203

Podwapiński A. brat Wawrzyniec Maria franciszkanin: **Normalizacja w zegarmistrzostwie**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 6, 1949, s. 245; 2 str. — W sprawie potrzeby znormalizowania części składowych zegarów oraz ustalenia słownictwa technicznego.

204

Rozkowski St. inż.: **Uwagi na temat części zamiennych dla przemysłu włókienniczego**. Przem. Włók., t. 3, Nr 6/7, s. 251. — Znaczenie normalizacji przy konstrukcji części zamiennych. Katalogi części zamiennych.

205

Szwiertnia W. inż. el.: **O możliwościach normalizacji wyciągów szybkowych**. Przegl. Gór., t. 5 (36), Nr 7/8, 1949, s. 623; 11 str., 4 rys., 1 tabl.

206

Z prac Komisji do Spraw Modułu. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 8, 1949, na s. 348. — 18.V.49 odbyła się dyskusja w wym. sprawie. Wyniki dyskusji: a) obowiązujące wymiary cegieł $250 \times 120 \times 65$ mm; b) moduł budownictwa przemysłowego — 2,5 m; c) moduł budowlany — 10 cm.

207

Zabiński Z. dr: **Uwagi w sprawie normalizacji klawiatury maszyn do pisanja**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 12, 1949, s. 672; 1 str. — Art. dyskusyjny, aktualny wobec przystąpienia Komisji Poligraficznej PKN do opracowania ankiety w spr. normalizacji klawiatury.

208

Zenczykowski W. dr inż. prof.: **Czyn Zjazdowy PKN. Prace Komisji Normalizacyjnej Budownictwa na VI Zjazd Naukowy Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa**. Wiadomości PKN, t. 17, Nr 11, 1949, s. 561; 2 str. — Rezultaty prac Komisji: 24 normy należące do 5 tematycznych grup: 1) normy w zakresie obliczeń statycznych i projektowania konstrukcji. 2) Normy w zakresie warunków technicznych wykonywania i odbioru. 3) Elementy budowy. 4) Materiały budowlane. 5) Harmonogramy. Także: 64, 116 i 136.

Normowanie pracy

209

Dobrzycki J.: **Normowskaz, przyrząd sygnalizujący % wykonania normy przerobu**. Gaz. Cukrownicza, t. 51, Nr 3, 1949, s. 143; 3 str., 2 il. oraz artykuł: Bateria dyfuzyjne Cukrowni Miejska Górka na s. 139 tegoż zeszytu. — Celem zainteresowania załogi cukrowni Miejska Górka oraz orientowania w stanie przerobu zainstalowano przy wadze aparatu (pomysł autora), samoczynnie wskazujący o każdej porze danej zmiany procent wykonania normy przerobowej; daje on wskaźnik dziennej wydajności warsztatu.

210

F. H.: **Metoda i technika obserwacji czasu pracy**. Przegl. Organ., t. 19, 1949, Nr 11, s. 421 i Nr 12, s. 468; 5 str. — Artykuł dyskusyjny. Definicje pojęć: procesu produkcyjnego, czynności, zabiegu, ruchu, procesu technologicznego. Materiał do technicznego normowania pracy: obserwacje, doświadczenia, praca naukowo-badawcza. Przedmiotami obserwacji są: chronometraż, fotografia dnia roboczego, fotografia procesu roboczego. Omówienie chronometrażu i fotografii dnia roboczego.

211

Ferski Andrzej: **Ujednolicenie pojęć w dziedzinie normowania pracy**. Przegl. Organ., t. 19, Nr 7/8, 1949, s. 244; 3 str., 4 rys. (schematy). — Artykuł dyskusyjny. Próba ustalenia podstawowych pojęć w dziedzinie technicznego normowania pracy; schematy a) czasu pracy pracownika, b) czasu pracy maszyn, aparatów i urządzeń produkcyjnych, c) czasu procesu roboczego, d) czasowej normy pracy.

212

Ferski Andrzej: **Przeprowadzamy chronometraż pracy robotnika dobrego czy przeciętnego?** Przegl. Organ., t. 19, Nr 9, 1949, s. 311; 2 str. — Przy ustalaniu norm — autor jest zwolennikiem przyjmowania za podstawę pracy robotników dobrych. Definicja dobrego robotnika.

213

Frenkiel Stefan: **Techniczne normowanie pracy**. Życie Gosp., t. 4, Nr 12, 1949, s. 523; 5 str. — Badanie, analiza i projektowanie sposobu wykonania każdego elementu normowanej operacji oraz obliczenie na tej podstawie normy czasu koniecznego dla jej wykonania. Opis poszczególnych elementów procesu produkcyjnego. Schemat analizy wykorzystania czasu pracy w stosunku do maszyn i urządzeń. Stosunek wydajności do normy czasu.

214

Frenkiel Stefan: **Metody technicznego normowania pracy**. Życie Gosp., t. 4, Nr 15/16, 1949, s. 632; 9 str. — Po omówieniu celu i ogólnych zasad (Życie Gosp. Nr 12, 1949), autor omawia metody technicznego normowania: a) szczegółowy opis dnia roboczego, b) chronometraż. Karty obserwacyjne i karty normowania, karty zbiorcze.

215

Gutowski Juliusz: **Opracowanie i wprowadzenie technicznych norm pracy w zakładzie przemysłowym o masowej produkcji**. Przegl. Organ., t. 19, Nr 9, 1949, s. 304; 7 str. — Krótki opis produkcji zakładu „Franck” w Skawinie (przemysł surogatów kawy). Sposób obliczania technicznych norm. Wprowadzenie ich w życie, wykonanie. Wyniki.

216

Helfgot M.: **Z zagadnień technicznego normowania pracy**. Przegl. Organ., t. 19, Nr 11, 1949, s. 419; 2 str. — Techniczne normy pracy i ich znaczenie dla podniesienia wydajności pracy w okresie budowy socjalizmu. Żądania uświadomionej klasy robotniczej wprowadzenia norm pracy i systemu akordowego prac — wymagają przygotowania odpowiednich kadr pracowników do spraw normowania. Obowiązek technika normowania. Akcja szkoleniowa w tej dziedzinie.

217
Klasyfikacja podstawowych pojęć w dziedzinie normowania pracy. Przegl. Organ., t. 19, Nr 9, 1949, s. 332; 4 str., 5 schematów. — Opracowanie uwag rzeczoznawców na powyższy temat oraz rozważań nad artykułem A. Ferskiego w Nr 7/8 tegoż pisma. Próba ustalenia schematów: a) elementów czasu pracy pracownika, b) elementów czasu pracy maszyny, c) elementów czasu procesu roboczego, d) normy pracy.

T 1 — 250

218
Koźmiński Leon: Ustalanie normatywów wydajności pracy sprzedawców w handlu detalicznym. Spółdz. Przegl. Naukowy, t. 15, Nr 2, 1949, s. 63; 16 str. — Przyczyny marżowatstwa się i środków. Dotychczasowe mierniki wydajności pracy. Dłkładne omówienie celu wskaźników. Projekt „normy zmiennej”; jej wady i zalety.

T 1 — 250

219
Normowanie pracy. Metody obliczeń wykonania norm pracy. Przegl. Organ., t. 19, Nr 10, 1949, s. 374; 2 str., 8 wior. — Opis wprowadzenia metod obliczania wykonania norm pracy z przykładami obliczeń — ogłoszony przez Dep. Zatrudnienia, Płac i Norm PKPG — z poleceniem wybrania odpowiednich metod. A. Wykonanie norm pracy przez brygadę obsługującą jedno stanowisko pracy (agregat). B. Wykonanie norm pracy przez brygady obsługujące kilka stanowisk pracy. C i D. Przeciętne wykonanie norm pracy na kilku stanowiskach pracy (gdy jednostki produkcji są nieporównywalne) lub w zakładzie pracy (jednostki miary produkcji są różne). D. Przeciętne wykonanie norm pracy dla prac remontowych na obrabiarkach. E. Przeciętne wykonanie norm poprzez płace akordowe.

T 1 — 250

220
Safran Jerzy: Znaczenie i metodyka technicznego normowania. Przem. Szklarski, t. 5, Nr 45, 1949, s. 10; 2 str. — Omówienie metody technicznego normowania, norm czasu dla poszczególnych operacji i dla procesu produkcyjnego. Wpływ technicznego normowania na podstawę systemu regulowania płac. Autor powołuje się na literaturę: W. A. Gurskow i M. M. Zagorczik: „Organizacja i planowanie w przemyśle szklarskim”, Moskwa 1947 r.

T 1 — 250

221
Szczypa Władysław mgr: Normy pracy i zadania techników normowania w przemyśle węglowym. Przegl. Górny, t. 5 (36), Nr 9, 1949, s. 914; 14 str., 4 tabl. — Normy pracy. Komisja Norm Pracy Przemysłu Węglowego. Technicy normowania: ich zadanie i zakres działania.

T 1 — 250

222
Fiedotow N.: Normy średnioprogresywne — podstawa wykonania planów. „Średnioprogresywne normy — osnowa produkcji planów”. Planowe Chozajstwo, 1949, Nr 3, s. 37; 10 str. Skrót tłumaczenia: Zycie Gosp., t. 4, Nr 17, 1949, s. 762; 3 str. — W ZSRR plany są opracowywane nie na podstawie norm średnio-arytmetycznych, lecz na podstawie norm średnioprogresywnych, wyrażających osiągnięcia przodujących zakładów. Zastosowanie tych norm jest warunkiem polepszenia wskaźników produkcyjnych, co z kolei prowadzi do przyspieszenia obiegu środków i zwiększenia rentowności przedsiębiorstw. Znaczenie tych norm dla stałego rozwoju gospodarki socjalistycznej.

T 1 — 250

223
Fupowicz I. kand. nauk ekon.: Próby ustalenia progresywnych norm pracy. „Oпыт установления прогрессивных норм выработки”. Колхозное Производство, t. 9, Nr 12, 1949, s. 14; 1,5 str., 1 tabl. — Rozporządzenie Rady Ministrów ZSRR o ustaleniu norm pracy na podstawie wyników przedwiońskich, z wyjątkiem wyników rekordowych. Ustalenie wyższych norm w kolchozach o wyższej przeciętnej wydajności. Zróżniczkowanie norm zależnie od warunków zewnętrznych. Racjonalne organizowanie pracy. Konieczność stosowania akordów indywidualnych i socjalistycznego współzawodnictwa dla osiągnięcia wyższej wydajności.

T 1 — 250

224

Małarczuk Ł. W.: Normowanie techniczne i podnoszenie wydajności pracy. „Techniczne i ekonomiczne normowanie i podnoszenie produktywności pracy”. Bumażn. Prom., t. 24, Nr 3, 1949, s. 30; 5 str. — Ogólne wytyczne co do sposobu ustalania norm technicznych i omówienie racjonalnej organizacji pracy w przemyśle papierniczym. Doświadczenia kolektywu Kamskiego Kombinalu w tych dziedzinach.

T 1 — 250

225

Zajdman J. D. inż.: O progresywne normy ładowania mineralów przy pomocy ekskawatów. „Za progresywne normy na ekskawatarni pogrzużki górnych poród”. Górnyj Żurnal, 1949, Nr 11, s. 13; 5,5 str., 3 wykry, 9 tabl. — Omówienie poszczególnych etapów prac załadunkowych. Dane liczbowe. Racjonalne wykorzystanie ekskawatów. Przytoczono metody ustalania norm pracy.

T 1 — 250

226

TAN — Technische Arbeitsnormen. Einheit, 1949, Nr 5 na str. 411. — W miarę o niemieckiej instytucji zajmującej się ustalaniem technicznych norm pracy (strefa radziecka).

T 1 — 250

Patrz także: 228.

Zatrudnienie, płace

227

Rabiński Czesław: Zagadnienia inwestycyjne kadry. Zycie Gosp., t. 4, Nr 15/16, 1949, s. 630; 2 str. — Wielkie braki w obładach kadr stwarzają największe trudności w działalności inwestycyjnej. Rozważania i wnioski mające na celu przegrupowanie i zwiększenie istniejących kadr. Konieczność rewizji wynagrodzenia i traktowania pracowników inwestycyjnych w przemyśle w celu stworzenia bardziej przyciągających warunków pracy i zdołowania cenniejszego elementu.

T 1 — 250

228

Ferski Andrzej: Niektóre założenia prawidłowej polityki płac. Gosp. Planowa, t. 4, Nr 9, 1949, s. 456; 3 str. — Reforma płac (styczeń 1949) i związane z nią zagadnienia: prawidłowego szeregowania pracowników oraz i oceny i jakościowej zakwalifikowania wykonywanej pracy. Metodologia tych prac winna być oparta o analizę procesu produkcyjnego. Podstawy wyższej płacy: kwalifikacje, uciążliwość pracy, skomplikowość warunków pracy. System płacy akordowej i jego znaczenie w obecnej gospodarce. Potrzeba przejrzystości i umiarkowania systemu płac i premii. Omówienie sposobów opracowania norm pracy. Należyce opracowane systemy płac przyczyniają się do rozwoju współzawodnictwa i są ważkim czynnikiem polepszenia bytu mas pracujących.

T 1 — 250

229

Flick Bronisław mgr: Polityka płac w handlu. Przegl. Organ., t. 19, Nr 10, 1949, s. 359; 2 str. — Omówienie styczniowej reformy płac w handlu detalicznym, hurtowym i w jednostkach administracyjno-handlowych; próba ustalenia wytycznych na przyszłość.

T 1 — 250

230

Galus Jerzy: Pracownicy nie podlegający umowom zbiorowym. Przegl. Zw., t. 20, Nr 9, 1949, s. 406; 2 str. — Podstawy prawne stosunków służbowych, regulowanych nie przez umowy zbiorowe, lecz przez ustawy i inne akty publiczno-prawne. Przegląd ustawodawstwa przed- i powojennego.

T 1 — 250

231

Iwaszkiewicz W. mgr: Zmienność pracowników w okresie powojennym. Prace Instytutu Gospodarstwa Narodowego, t. 2, Nr 5, 1948, s. 18; 2 str. — Powody zmienności pracy wśród różnych grup pracowników (poszczególne gałęzie przemysłu, administracja, pracownicy fizyczni i umysłowi). Rozważania autora obejmujące okres 1945 — 47 prowadzą do wniosku o ogólnej tendencji stabilizacyjnej w zakresie zmienności pracy.

T 1 — 250

232 H. Z.: Wyrównanie zarobków osób zagrożonych chorobą zawodową. Przegl. Zw., t. 20, Nr 9, 1949, s. 409; 1 str. — Sposoby wyrównania zarobków osób przesuniętych do innego działu pracy z powodu zagrożenia chorobą zawodową. Wyplacanie wyrównań do wysokości poprzedniego wynagrodzenia w formie renty chorobowej lub skierowania pracownika na urlop leczniczy.

233 J. S.: Problem bezrobocia w krajach kapitalistycznych. Przegl. Zw., t. 20, Nr 9, 1949, s. 405; 1 str. — Ujemny wpływ planu Marshalla na realizację w poszczególnych krajach zachodnich art. 55 Karty Narodów Zjednoczonych, głoszącego dążność do pełnego zatrudnienia. Sytuacja w Stan. Zjedn. A. P. Zwalczenie bezrobocia przez SFZZ.

234 Karla Górnicza. Górnik, t. 4, Nr 22 (77), 15 grudz. 49, s. 12; 2 str. — Tekst uchwały w spr. szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (patrz 248).

235 Kokoszkiewicz Mieczysław mgr: Produktywizacja nie-zatrudnionych. Życie Gosp., t. 5, Nr 3, 1950, s. 116; 1,5 str., 1 tabl. — Przeszkalanie zawodowe nieratrudnionych — w większości kobiet — i kierowanie ich do umiślnie stworzonych spółdzielni pracy. Udział Ligi Kobiet w tej akcji. Akcja prowadzona w ramach Centrali Spółdzielni Pracy pod nadzorem Min. Pr. i On. Sp. Dotychczasowe wyniki. Dane ilościowe dotyczące powstałych spółdzielni i zatrudnionych osób.

236 Krasnicki M.: Gospodarka siłami żywymi. Przegl. Bibliograficzny Górnictwa, Nr 3, 1949, na s. 34. — Analiza bibliograficzna artykułu z czas. Praca i Opleka Socjalna, t. 22, Nr 4, 1948, s. 227. Ministerstwo Rezerw Pracy ZSRR prowadzi planową gospodarkę siłami roboczymi poprzez specjalne biura przesilenie przy rządach republik związkowych. Zadania: podniesienie kwalifikacji personełu, przygotowanie nowych kadr, wykorzystanie kobiecych rezerw pracy.

237 Kwieciński W. Alfred inż.: Analiza dniówki akordowej w górnictwie. Przegl. Organ, t. 19, Nr 11, 1949, s. 423; 3 str., 6 rys., 1 tabl. — Artykuł dyskusyjny, poruszający zagadnienia: Podział dniówki akordowej. Zużycie czasu jako funkcja produkcji: zakres zasadniczy. Wykorzystanie dniówki akordowej.

238 Nowosielski Franciszek inż.: O wznowienie stosowania akordów szacowanych. Przegl. Organ, t. 19, Nr 11, 1949, s. 426; 2 str. — O wznowienie i rozbudowanie akordów szacowanych dla robót ręcznych w przemyśle hutniczym. Rezultatem ich będzie wielka oszczędność roboczo-godzin. Rozpatrzenie zagadnienia poprzez 2 grupy premii: „B” i „C” od strony współzawodnictwa.

239 Pismo Okólne Min. Pr. i Op. Społ. z dn. 18.I.1949 r. Nr Pb. 28/8/9 w sprawie wykorzystania pracy inwalidów. (Ogłoszono za pomocą odbitek prawniczych). Dz. Urz. M. P. i O. Sp., t. 4, Nr 1 (40), 15 luty 1949, s. 1.

240 Praca i warunki bytu. Wiad. Statyst. GUS, t. 27, Nr 8, 20 kwiet. 1949, s. 88. — Działalność Urzędów Zatrudnienia, zestawiona według zawodów i wg województw.

241 Regulamin premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w służbie inwestycyjnej przemysłu. Inwestycje w Przemysle, t. 1, Nr 5, 1949, s. 210.

242 Sieradzki Stefan: Wielka Karla Górnicza — co dają górnikom przyznane przywileje? Górnik, t. 5, Nr 1, 1950, s. 10; 1,5 str. — Omówienie poszczególnych punktów uchwały w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (patrz 234 i 248).

243 Regulamin wynagradzania i premiowania pracowników technicznych biur projektowania. (M. P. i H. Dep. Ek. Soc.). Inwestycje w Przemysle, t. 1, Nr 1, 1949, s. 33; 3 str. — 1) Regulamin premiowania pracowników umysłowych służby inwestycyjnej przemysłu. 2) Regulamin wynagrodzenia pracowników technicznych biur projektowania. 3) Wynagrodzenie personełu technicznego, nieobjętego systemem premiowym albo akordowym.

244 Snarski Jerzy: Robocizna i gospodarka materiałowa w przemyśle węglowym. Życie Gosp., t. 4, Nr 20, 1949, s. 842; 1,5 str. — Procentowo wysoki udział kosztów robocizny i zużycia materiałów pomocniczych w całości kosztów własnych produkcji zakładów górniczych. Możliwości oszczędnościowe na tym odcinku na podstawie racjonalizacji pracy i zwiększenia jej wydajności. Prace Komisji Normalizacji Przemysłu Węglowego nad ustaleniem norm zużycia materiałów, wyposażenia technicznego oraz norm pracy. Podstawy planu wzrostu produkcji przemysłu węglowego w Zw. Radzieckim. (Recenzja tego artykułu w mies. Przegl. Górn., t. 5 (36), 1949, Nr 11, s. 1185; 0,5 str.).

245 Staśkowiak Z.: Stacje maszynowo - traktorowe w ZSRR. Spółdz. Przegl. Nauk., t. 15, Nr 3, 1949, s. 21. — W rozdziale X omówiono „System wynagradzania i szkolenia traktorzystów”.

246 Spirt A. prof.: Wyzysk górników w krajach kapitalistycznych. Węgiel, t. 3, Nr 1/10, 1949, s. 13; 2 str. — Przegląd warunków pracy oraz bezpieczeństwa pracy górników w Stan. Zjedn. A. P. oraz w krajach Europy Zachodniej. Protesty górników, strajki.

247 Topórski Jan: System umowny w gospodarce socjalistycznej. Życie Gosp., t. 5, Nr 2, 1950, s. 53; 2 str. — Autor określa istotę systemu umownego w nast. sposób: jest to metoda konkretyzowania zadań planowych, środków organizowania współpracy przedsiębiorstw socjalistycznej gospodarki oraz źródło prawidłowej dostosowanej do zadań planowych organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw. Stosowanie tego systemu w Zw. Radzieckim: umowa generalna, umowa lokalna, umowa bezpośrednia. Odpowiedzialność majątkowa za niewykonanie zobowiązań.

248 Uchwała Rady Ministrów w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym. Życie Gosp., t. 4, Nr 24, 1949, s. 1067; 1,5 str. — Tekst uchwały z dn. 30.XI.49 zapewniającej górnikom przywileje i wyróżnienie w zakresie płac, praw honorowych, opieki socjalnej i zdrowotnej oraz praw emerytalnych i w zakresie wypoczynku.

249 Umowy zbiorowe w ZSRR. Drogownictwo, t. 4, Nr 8, 1949, s. 216. — Wmianka o zawarciu 46 tysięcy umów zbiorowych w r. 1949. Rola Centralnej Rady Związków Zawodowych (WCSPS).

250 Walentiej D.: Wzrost zatrudnienia w Związku Radzieckim a zwiększenie się bezrobocia w krajach kapitalistycznych. Życie Gosp., t. 4, Nr 22, 1949, s. 952; 2 str. — Rozważania na temat komunikatów wydanego przez Centralny Urząd Statystyczny przy Radzie Ministrów ZSRR. Dane cyfrowe. Socjalistyczne warunki pracy wpływają na stworzenie stanu pełnego zatrudnienia.

251 Wojtyński J. i Iwaszkiewicz W.: Wskaźniki zatrudnienia. Prace Instytutu Gospodarskiego Narodowego, t. 2, Nr 4, 1948, s. 1; 4 str. — Pierwszy powojenny wskaźnik zatrudnienia w przemyśle ogłoszony w Nr 1 Biuletynu IGN, styczeń 1946 r., przyjął za podstawę stan z kwietnia 1945 r. za 100. Wobec fragmentaryczności podstaw tego wskaźnika, IGN przyjął następnie wskaźnik GUS, będący przeciętną z 1947 r. Sposób obliczenia tego wskaźnika.

252 T 1 — 2.50
Wskazniki cen detalicznych artykułów i usług nabywanych przez rodzinę robotniczą w m. st. Warszawie. Wiad. Statyst. GUS, t. 22, Nr 9, 1949, 5 maja, s. 107.

253 T 1 — 2.50
Zatrudnienie w państwowych zakładach przemysłowych w ostatnim dniu miesiąca sprawozdawczego (III, IV, 1949). Wiad. Statyst. GUS, t. 22, Nr 16, 1949, s. 187. — Źródłem do powyższego zestawienia, obejmującego górnictwo i przemysł, są sprawozdania miesięczne poszczególnych przedsiębiorstw i zakładów.

254 T 1 — 2.50
Kraiew M.: O dniówce obrachunkowej w kolchozach. Woprosy Ekonomiki, Nr 3, 1949. Tłumaczenie w czas. Życie Gosp., t. 4, Nr 15/16 1949, s. 642; 7 str. — Dniówka obrachunkowa w kolchozach jest mierzniem pracy kolchozników, narzędziem rozdziału dochodów między nimi i jedną z dźwigni planowania produkcji kolchozowej. Pozorna zbieżność i zasadnicze różnice pomiędzy pieniądzem a dniówką.

255 T 1 — 2.50
Paszerstnik A. E.: Zagadnienia prawne wynagradzania za pracę pracowników fizycznych i umysłowych. „Prawowyje woprosy wożnagrażdenija za trud raboczich i służaszczich“. 2 wyd. Moskwa - Leningrad 1949, Wyd. Akad. Nauk SSSR. Cena 20 rb., format 22 x 14 cm, 352 str., b. liczne poz. b. bl. — Książka jest szczegółowym i bogatym w materiał rzeczowy opracowaniem prawnego regulowania płacy roboczej w państwie dwójch ustrojów. Składa się z dwóch części. W pierwszej autor rozpatruje zagadnienie prawnego regulowania płacy roboczej w krajach kapitalistycznych (rozdziały: 1. Eksploatacyjna istota kapitalistycznego prawodawstwa o wynagrodzeniu za pracę. 2. Zagadnienie państwowej regulacji płacy roboczej w literaturze). W części drugiej, szerszej, omówiono zagadnienie prawnego regulowania wynagrodzenia za pracę pracowników fizycznych i umysłowych w ZSRR (rozdziały: 3. Pojęcie wynagrodzenia za pracę w prawie radzieckim. 4. Pojęcie płacy roboczej w prawie radzieckim. 5. Organizacja prawna i system płac w ZSRR). Na podstawie konkretnego materiału prawnego autor przedstawia istotę wyzysku tkwiącego w kapitalistycznym prawodawstwie regulującym płacę roboczą i poglądy rozpowszechnione w literaturze burżuazyjnej (obejmując teorie reformistów i socjaldemokratów). Głównym zadaniem autora jest wyjaśnienie istoty wynagradzania za pracę w prawie radzieckim, zasad ustalania płacy i jej tendencji rozwojowych — w celu dowiedzenia niezaprzeczalnej wyższości tego prawodawstwa, uwarunkowanej właściwościami radzieckiego ustroju społecznego i państwowego i radzieckiego systemu gospodarki. Książka może posłużyć do badań nad zagadnieniem płac w ich rozwoju historycznym.

256 T 1 — 2.50
Szapiro A.: Wzrost bezrobocia w krajach kapitalistycznych w okresie powojennym. „Rost bezroboticy w kapitalistycznych stranach w posiewojennyj pieriod“. Woprosy Ekonomiki, t. 2, Nr 9, 1949, s. 76; 5 str., 1 tabl. — O nieuchronności dalszego nasilenia kryzysu i wzrostu bezrobocia w krajach o ustroju kapitalistycznym.

257 T 1 — 2.50
Thoms Ewald: Organizacja socjalistycznej pracy w Związku Radzieckim. „Die Organisation der sozialistischen Arbeit in der Sowjetunion“. Einheit, t. 4, Nr 6, 1949, s. 485; 6 str. — Powszechne prawo i obowiązki pracy. Socjalistyczna dyscyplina pracy. Planowe dostarczanie sił roboczych gospodarstwu narodowemu i tworzenie rezerw sił roboczych. Socjalistyczne współzawodnictwo i ruch stachanowski. Systemy i organizacja płac.

Także: 224.

258 T 1 — 2.50
Biernawski Witold prof. inż. i Kaczmarek Jan st. asyst.: O unowocześnieniu kalkulacji warsztatowej. Przegl. Mech., t. 8, Nr 7/8/9, 1949, s. 229; 45 str., 5 tabl. — Efektywne cechy produkcji: wydajność, jakość, koszt wytwarzania. Definicja pojęć. Dotychczasowe tabele czasów przygotowawczych i pomocniczych na tle współzawodnictwa. Ekonomia produkcji jako wynik właściwej kalkulacji. Czynniki uwzględniane przy kalkulacji. Kalkulacja wewnętrzna i zewnętrzna. Obróbka skrawaniem z uwzględnieniem ekonomicznego okresu trwałości ostrza. Godzinowa wydajność narzędzia w funkcji jednostkowej długości czynnej krawędzi tnącej. Przydatność kart maszynowych do celów kalkulacji. Rola nomogramów w kalkulacji warsztatowej. Przykład ogólny.

259 T 1 — 2.50
Dziwielki D. inż., Wagner J. inż.: Kapiłalne remonty i sposoby ich finansowania. Życie Gosp., t. 4, Nr 2, 1949, s. 84; 3,5 str., 2 rys., 6 tabl. — Rozważanie przesłanek, podanych przez mgr Blassa w Nr 17, 1948 Życia Gosp., w oparciu o cytaty z dzieł Marksa. Przykłady.

260 T 1 — 2.50
Frenkiel Stefan: Analiza obiegu środków obrotowych jako czynnik zwolnienia środków Państwa. Życie Gosp., t. 4, Nr 24, 1949, s. 1042; 3 str. — Definicja środków obrotowych. Całkowita środków obrotowych przedsiębiorstwa składa się z wartości środków obrotowych w fazie produkcji i środków tych w fazie obrotu. Analiza zagadnienia, jaka suma uwieczonych w przedsiębiorstwie środków obrotowych może zostać z przedsiębiorstwa wycofana; analizę oparto na przykładowym bilansie. Metody prowadzące do przyspieszania obiegu środków obrotowych w celu użycia ich przez państwo na dalsze inwestycje

261 T 1 — 2.50
Jabłoński Stanisław inż.: Metody wykreślnej analizy kosztów produkcji. Przegl. Mech., t. 8, Nr 10/11, 1949, s. 311; 8 str., 9 wyk., 2 tabl. — Zalety wykreślnej metody analizy kosztów produkcji. Rozbięcie kosztów wytwarzania na stałe i zmienne. Zasada budowy wykresu kosztów wytwarzania. Przykładowe wykresy kosztów produkcji w różnych warunkach wytwarzania. Wyznaczenie zależności kosztów własnych i ceny dla jednostki produkowanej przy 10% zysku — od wielkości wyprodukowanej ręcznie i maszynowo w zależności od wielkości produkcji.

262 T 1 — 2.50
Stefaniak Stanisław inż. górni.: Wpływ wielkości kopalni na jej rentowność. Przegl. Górni., t. 5 (36), Nr 10, 1949, s. 1032; 15 str., 13 rys., 2 tabl. — Autor poddaje szczegółowej analizie stosunek kosztów prowadzenia kopalni do ich rentowności. Za podstawę autor bierze korelację nakładów na utrzymanie kopalni z ich wydobywaniem, podając szereg wykresów dla wielu kopalni. Wnioski: istnieją kopalnie a) o nowym charakterze i b) anormalne. Autor proponuje nadal analizowanie kopalni tylko grupy a). Wielkość kopalni podzielona na 4 grupy, zależnie od wielkości dziennego wydobycia węgla. Artykuł stanowi początek próby rozwiązania zagadnienia drogą badania przesłanek teoretycznych i technicznych. Praca nowa, sumienna i ciekawie ujęta.

263 T 1 — 2.50
Dziwielicki A. J. inż.: Sporządzanie uproszczonych wykresów obciążenia różnych grup odbiorców. „Uproszczonnoje postrojenie grafikow nagruzok razlicznych grup potrebitielej“. Prom. Energietyka, t. 6, Nr 7, 1949, s. 6; 2 str., 3 rys. — Rozdział mocy czynnej i biernej przy maksymalnym efekcie ekonomicznym. Charakter obciążenia poszczególnych grup odbiorców. Przebieg zmian obciążenia w ciągu doby. Konstrukcja wykresów. Analiza zagadnienia.